

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 23/9/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 202: Vì sao chúng ta thường gặp ác mộng?

Chúng ta tu hành, học Phật nhiều năm mà vẫn thấy ác mộng thì đó là cảnh báo, là sự nhắc nhở rất lớn cho chúng ta. Từ nơi giấc mộng, chúng ta có thể biết được dụng tâm hằng ngày của chính mình. Tôi nói không phải là khoe nhưng đã nhiều năm lắm rồi, tôi không gặp ác mộng! Những năm tháng gần đây, gần như rất ít nằm mộng. Điều này cho thấy, ban ngày nghĩ việc gì thì đêm thấy việc đó. Ban ngày nghĩ đến Sát Đạo Dâm thì tối sẽ mộng thấy Sát Đạo Dâm. Hằng ngày Tham Sân Si nhiều thì tôi ngủ sẽ có giấc mộng liên quan đến Tham Sân Si.

May mắn là trong nhiều năm, tôi không đặt mình ở trạng thái sợ được, sợ mất, thậm chí tôi sẵn sàng để mất. Hôm trước tôi nói với một người là sẽ giao cả ngôi trường cho anh một cách vô điều kiện. Họ không ngờ là tôi sẽ nói như vậy. Cho nên hằng ngày không sợ được sợ mất, thậm chí sẵn sàng đón nhận cái mất. Sáng nay, sau khi lạy Phật xong, tự nhiên trong ý tưởng của tôi nghĩ rằng người này sẽ tiếp nối được sự việc này.

Cũng vậy nếu là tri ân Hòa Thượng mà để mạch pháp của Hòa Thượng bị quên lãng thì Phật pháp sẽ mai một. Còn nếu nói mà không làm, nói chay, thì dần dần sẽ nói theo vọng tưởng của mình. Hòa Thượng ngày ngày giảng giải đều dựa trên chú giải của các Tổ sư Đại đức, trừ những trường hợp có diễn đàn thì Hòa Thượng sẽ đến chia sẻ một cách không không. Còn nếu là các pháp hội định sẵn thì Hòa Thượng thường căn cứ vào chú giải của Tổ sư Đại đức để chia sẻ. Đây chính là biểu pháp cho những người làm công việc giáo học. Đừng tưởng bây giờ mình nói hay thì mình không cần nền tảng. Phải phản tỉnh rằng, có thể tiếng vỗ tay sẽ khiến chúng ta nhích dần ra khỏi quỹ đạo, ra khỏi chánh đạo mà bấy lâu mình đi theo.

Việc này chúng ta dễ dàng thể hội. Chúng ta đã có trên 2000 buổi học tập. Ở mỗi buổi học tập, chúng ta đều có điểm tựa là những bài giảng của Hòa Thượng. nếu không có điểm tựa thì tập khí phiền não của mình sẽ trôi lên để chúng ta nương tựa vào đó. Đây là điều đáng sợ! Đây là lý do vì sao ngày ngày chúng ta vẫn thấy ác mộng. Mộng nào nhiều thì biết tập khí đó rất nặng. Mộng thấy chiến tranh, thấy giết người, thấy làm những việc trai gái thì đó là những tập khí rất sâu nặng của chúng sanh chúng ta. Có những người mộng sợ đến nổi, tỉnh dậy ướt đầm mồ hôi. Bản thân tôi, lúc nhỏ đã từng trải qua ác mộng, giật mình tỉnh dậy run bần bật, ướt đầm mồ hôi.

Khoảng 10 năm trước, tôi mộng thấy Hòa Thượng chỉ bảo, tôi đã khóc ướt gối! Vì sao có giấc mộng đó? Vì lúc đó, tôi có trên 10 năm phiên dịch đĩa giảng của Ngài. Những khởi tâm động niệm của chúng ta sẽ được lưu vào trong tàng thức, trong kho chứa, trong não của chúng ta. Thứ gì mạnh thì nó sẽ nổi lên. Hằng ngày khởi tâm động niệm đều là lợi ích cho Phật pháp, cho chuẩn mực của Thánh Hiền cho quốc gia, dân tộc thì nhất định không bao giờ có ác mộng. Chỉ những tâm hiểm độc, xấu ác, ngày ngày mưu cầu chiếm đoạt danh lợi thì nhất định gặp ác mộng.

Ngày nay, người làm việc ác, chưa cần gặp ác mộng, họ sẽ gặp ngay việc ác trong cuộc đời hiện thực này. Ấy thế mà, họ vẫn không sợ, vẫn là: *“Miễn sao có lợi thì làm, chẳng màng tội lỗi bị giam bị cầm”*. Đây không phải là giấc mơ nhưng lại là ác mộng ngay trong hiện thực. Việc này đúng như trên Kinh Phật nói, thật đáng thương! Khi chúng ta tạo nhân thì nhất định sẽ nhận quả. Muốn không nhận quả thì đừng tạo nhân! Đã gieo nhân ác rồi thì nhất định sẽ gặp quả ác. Trong những việc làm rất đơn giản thôi mà có thể trở thành một sự tốt đẹp, còn làm việc rồi nhận tiền, đến khi ra đi để làm gì, rồi cũng ăn nuốt, không chừng những đồng tiền đó còn tạo ra oan nghiệt.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta ngày ngày, buổi tối, đều nằm mộng. Tại sao có người mộng thấy những giấc mộng rất vui, còn có người nằm mộng lại thấy ác mộng, phải nói là vô cùng khủng khiếp? Mộng từ đâu mà ra vậy? Đều là từ ý niệm của chúng ta mà sanh ra! Tâm địa của bạn vô cùng thiện lương thì ngày ngày, bạn nghĩ đến những sự việc tốt, những sự việc luôn lợi ích cho người, vậy thì, khi bạn ngủ, nếu có mộng, đều là giấc mộng đẹp. Những vật chất, cây cỏ, hoa lá đều sẽ là rất xinh đẹp.*

“Còn mỗi ngày bạn vẫn nghĩ đến việc ác, việc mưu hại người khác, thì buổi tối bạn nằm ngủ, bạn sẽ thấy ác mộng. Bạn sẽ mộng thấy có người đến muốn giết bạn, muốn hại bạn hay bạn sẽ mộng thấy cảnh yêu ma quỷ quái rượt đuổi bạn. Trong giấc mộng, ta thấy thiên đường hay địa ngục vậy thiên đường hay địa ngục ở đâu ra vậy? Trong tâm của bạn biến hiện ra. Tâm thuần thiện thuần tịnh thì biến hiện cảnh giới thuần thiện thuần tịnh.”

Nếu không có niệm ác thì không có những giấc mộng khủng khiếp. Chúng ta nhìn thấy một người thiện lương và khi nói chuyện với họ, chúng ta cảm thấy an ổn. Tuy nhiên, có người, khi chúng ta nói chuyện với họ, chúng ta có cảm giác như đang bị khủng bố, cảm thấy như họ đang vây khốn chúng ta. Người như họ làm gì có được giấc mộng đẹp!

Kinh Phật nói rất rõ ràng: *“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”*, cảnh mộng là y báo, chánh báo là tâm mình. Hoàn cảnh chúng ta cư ngụ, nếu chúng ta thiện đãi với mọi người, với tự nhiên, với thiên địa quỷ thần thì mọi sự tốt đẹp. Khu đào tạo của chúng ta hay khu nhà tôi ở, nếu tôi đi vắng 1 tháng, đóng cửa thì đảm bảo không có ai xâm nhập.

Hễ có người lạ xuất hiện là các bác hàng xóm sẽ ra hỏi ngay. Cho thấy, tâm thiện lương chinh phục mọi hoàn cảnh.

Vì sao chúng ta không chinh phục được hoàn cảnh, môi trường và thiên địa quỷ thần? Vì tâm không thiện lương! Trước đây tôi ở trong một ngôi nhà mà hàng xóm nói với tôi rằng: *“Thầy có biết là nhà thầy là một ổ ma không?”*. Tuy vậy, mấy đứa con tôi ở trong nhà chưa bao giờ nhìn thấy nhưng người khác đến ở thì nhìn thấy đến thất kinh hồn vía. Họ ở đó chờ người thể thân, song cũng thật may là không có oan nghiệt để đến nỗi họ lấy mạng cho nên cả nhà tôi không ai bị sao cả. Đây là do ngày ngày tích cực làm việc thiện lành cho nên có thể vượt qua được những việc ác, đi qua được những hoàn cảnh ác!

Do vậy Hòa Thượng khẳng định cảnh mộng do tâm mình biến hiện ra. Tâm thiện biến thành cảnh giới thiện, tâm ác biến ra cảnh giới ác. Tâm thiện mà ở trong hoàn cảnh ác liệt thì hoàn cảnh đó cũng đi ra một cách nhẹ nhàng, tuy chưa hẳn là bình yên song đôi bên đều không thương tổn nhau. Nếu có thương tổn thì oan oan tương báo, đến lúc nào mới ngừng dứt đây? Hòa Thượng nói: *“Nếu bạn học Phật, tu hành nhiều năm rồi mà giấc mộng của bạn vẫn còn là ác mộng thì biết tâm của bạn chưa có thiện lương”*. Chưa thiện lương nghĩa là chưa có chân thành, chưa có thanh tịnh, chưa có từ bi.

Hòa Thượng tiếp lời: *“Mỗi ngày buổi tối có giấc mộng thì có thể trải nghiệm được công phu của chính mình, hiểu được cảnh giới nội tâm của chính mình. Trước khi học Phật còn nhiều ác mộng, sau khi học Phật nhiều năm rồi, tuy là có mộng, nhưng mộng ác, mộng xấu rất ít xảy ra.”* Khoảng 10 năm nay, tôi chưa gặp ác mộng nào, những giấc mộng bình thường còn rất ít, đến nỗi, khi tôi ngủ buổi trưa 20 phút cảm nhận như mình chưa ngủ. Còn buổi tối cũng vậy, cảm thấy giấc ngủ quá ngắn là đã đến giờ thức giấc. Lúc này kể cả mộng đẹp cũng ít đi. Nếu rơi vào cảnh mộng cũng không tốt.

Hòa Thượng nói: *“Tiến thêm một bước nữa, ác mộng không còn. Tất cả các cảnh mộng đều không loạn động, đều rất rõ ràng, rất tường tận, thậm chí có người có cảnh mộng thù thắng như nhìn thấy Phật Bồ Tát, nhìn thấy giảng Kinh hoặc mộng thấy mình đang ngồi trong pháp hội nghe Kinh thánh pháp, hoặc là nhìn thấy chính mình đang niệm Phật. Ban ngày bạn đang tu hành, buổi tối trong giấc ngủ, bạn vẫn tiếp tục không gián đoạn thì đây chính là cảnh giới tốt. Nếu một người thường hay nhìn thấy ác mộng, thường hay bị hù dọa cho đến cả thân ướt đầm mồ hôi thì thật là đáng thương!”*

Trường hợp này là do nghiệp chướng nặng nề, oan gia trái chủ rất nhiều, phải mau mau mà phát đại tâm. Chắc chắn là thân mạng này nếu không đem ra mà hy sinh phụng hiến thì rồi cũng mất mạng. Thay vì mình để mất thân mạng thì hãy mang thân mạng này mà hy sinh phụng hiến, làm những việc lợi ích chúng sanh, lợi ích cho cộng đồng cho xã hội.

Có những người tự tử đều rất đáng thương, hỏi ra thì họ nói bệnh khổ nhiều quá nên không muốn sống. Thay vì không muốn sống, hãy đem thân này làm lợi ích cho cộng đồng, xã hội. Còn sống ngày nào thì làm lợi ích ngày đó, như vậy có phải tốt hơn là đi chết không? Không có ai khai thị cho họ nên họ mới như vậy! Đây gọi là đáng thương! Bà Hứa Triết, lớn tuổi như vậy mà ngày ngày vẫn đến chăm sóc cho những người già bất lực, mắc bệnh Alzheimer. Bà tắm giặt cho họ và đút cơm cho từng người. Nếu ai không muốn sống thì hãy đi làm những việc này. Cho dù đời này không có duyên phước để hưởng thì đời sau sẽ đến được một cõi an lành. Nếu đem thân đi hủy hoại thì chẳng lợi ích gì cả!

Tại sao chúng ta không nhìn thấy những giấc mộng thù thắng, tối ngủ mà không thấy mình tiếp tục tu hành, không thấy được Phật Bồ Tát thì ít ra cũng thấy chính mình đang nghe kinh nghe pháp hay là niệm Phật chứ? Là vì lúc mình ngồi trong pháp hội, lúc nghe Kinh nghe pháp hay niệm Phật, mình không chuyên cần nên mình không lưu lại ấn tượng một cách sâu sắc. Hòa Thượng nói: ***“Người chân thật niệm Phật, không bao giờ thấy ác mộng, không bao giờ gặp tai nạn, không bao giờ gặp chuyện xui rủi. Bạn niệm Phật mà bạn vẫn còn thấy ác mộng vậy thì công phu của bạn không đắc lực, hay nói cách khác, bạn niệm Phật mà bạn vẫn còn tạp niệm vọng tưởng trong đó, cho nên bạn không thể nào không thấy ác mộng.”***

Trước đây, có những chuyện tưởng chừng như tôi không thể tránh được, chỉ chờ để nhận kết quả đau thương. Tình trạng lúc ấy giống như bản thân đã nhìn thấy một mũi tên đen đang bay thẳng vào trán. Lúc đó, tôi chỉ biết tích cực phiên dịch pháp và làm việc thiện. Thế rồi, mọi sự mọi việc tan biến. Cho nên tuy rằng công phu của chúng ta chưa tốt, ngày ngày chúng ta đang niệm Phật và làm việc thiện, nhưng thân tâm của chúng ta chưa cố gắng, nhưng chúng ta vẫn phải tự ép thân mình. Ví dụ như là đã đến giờ học pháp, đến giờ niệm Phật rồi thì phải ngừng mọi việc để đi làm. Việc thiện có thể làm trong hôm nay, thì làm hôm nay, không để đến ngày mai. Việc thiện nào làm được trong buổi sáng thì nhất định không để đến buổi chiều. Việc thiện nào làm được ngay tức thì, thì phải làm ngay tức thì.

Nói như Hòa Thượng chính là: ***“Việc tốt cần làm nên làm”***. “Cần làm” là gì? Là phải mau, phải nhanh. Vì sao phải nhanh? Vì nhớ vô thường đến, mình không còn cơ hội làm. Mặt khác, nhiều người đang cần tiếp cận để họ sanh khởi niềm tin với cuộc đời. Có những đứa trẻ ham học mà không có tiền để sắm áo quần, sách vở. Rõ ràng chỉ cần giúp trẻ một ít thôi thì trẻ vượt qua được giai đoạn khó khăn mà học tập, để rồi trở thành những người giúp ích cho tổ quốc, cộng đồng hay cha mẹ chúng. Có một trẻ ở Điện Biên, lội bộ từ sáng sớm đến tận 9 giờ sáng mới đến được trại hè, thấy như vậy, tôi đã tặng ngay xe đạp cho em mà không chờ đến ngày khai trường. Việc tốt cần làm thì phải làm đúng lúc, chân thực, thiết thực mang lại lợi ích! Cho nên vì sao mình không nỗ lực hơn?

Đó là những việc làm tốt, tâm niệm tốt thì chúng ta nhất định sẽ có được những giấc mộng đẹp!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!